

Školský bonbóník

školský rok: 2015/2016

školský časopis číslo 2

ZŠ s MŠ, KOTEŠOVÁ 378

Obsah:

1. Úvahy od deviatakov.....	3
2. Šaty robia človeka	4
3. Haiku. Vymýšľame vymýšľance nevymyslené	5
4. Rozprávka o ježibabe	6
5. Mesiac úcty k starším	7
6. Výchova umením.....	8
7. Súťaž - VšetkoZnajko.....	10
8. Tvorivo na hodine slovenského jazyka	12
9. Píšeme bájky	13
10. Básničky o ročných obdobiach	14
11. Vianočná noc	14
12. Naše úspechy v súťažiach	15
13. Celoslovenské testovanie žiakov 5. ročníka	15

Obálka:	predná strana	- fotky z Mikuláša	
	zadná strana	- fotky z akcií:	Vianočná besiedka Vianočná noc v ŠKD

Adresa redakcie:	Kotešová 378, 013 61
Šéfredaktor:	Nina Hvorečná, žiačka 7. ročníka
Predseda redakčnej rady:	Lea Žilinčárová, žiačka 7. ročníka
Členovia redakčnej rady:	Sabínka Veliká, Slávka Škubáková, Lenka Litvíková, Dominika Dipčárová, žiačky 7. ročníka
Ročník:	XVIII.
Vychádza:	pravidelne 4 – krát ročne
Číslo 1/2015-2016	vychádza 31. 1. 2016
Pedagóg:	Mgr. A. Karchutňáková, technická pomoc

„Veľké duše majú vôľu, tie malé iba priania a túžby!“

Všetci ľudia majú svoje ciele. Cieľ, ktorý chcú dosiahnuť. Cieľ, ktorý možno zmení ich osud a život! Máme sny, túžby, priania, želania i očakávania. No dôležité je, že ak si ich chceme plniť, musíme preto niečo urobiť! Mali by sme sa snažiť. Ak budeme len tak nečinne stáť a z hĺbky duše prosiť a zúfať, aby sa nám to vyplnilo, nám nepomôže. To je len hlúposť a zbytočné márnenie a strácanie času. Čas, ktorý sme premrhali čakaním na „niečo“, čo samo od seba neprišlo, sme mohli radšej využiť na prvé kroky smerom k svojim cieľom.

Ľudia často závidia, že niekto druhý dokázal to, čo si zaumienil... No to je i častá chyba ľudí. Oni sa ani len nezamyslia nad tým, čím si človek musel prejsť. Nevedia, koľko si ten človek vytrpel na ceste len preto, aby sa dostal bližšie k svojim snom, zatiaľ čo oni len nečinne stáli a neurobili nič pre svoje šťastie. Možno sa mu len v duši smiali, aký je naivný. No ten naivný človek bol silný a práve on dokázal niečo spraviť pre svoje vlastné šťastie.

Ak si zaumienim, že niečo dokážem, tak vytrvám a urobím to! Život nás skúša a osud nám hádže pod nohy kamene. Z toho vyplýva, že najdôležitejšie je mať silnú, pevnú vôľu a byť naplno odhodlaný zdolať prekážky, prejsť cez strmé cesty, čeliť zradám a zvládnuť pády! Slabého človeka pád na zem odrovná, no silný, odhodlaný človek si utrie slzy, objaví nádej, postaví sa, usmeje sa a kráča ďalej! Slabý človek, ktorý si svoje sny len sníva a nič pre ne neurobí a neobetuje, nie je schopný bojovať za svoje vlastné šťastie. Jeho šťastie nahradí žiaľ. Jeho úsmev nahradia slzy a jeho sny nahradí hmla. Prečo hmla? Pretože sen je ako hmla, stačí jeden okamih a rýchlo sa rozplynie. Preto sa nauč usmievať! Kto sa usmieva, dokáže bojovať. A kto bojuje, dokáže vyhrať! Ten, kto vyhrá, má silnú vôľu. A ten kto má silnú vôľu, si dokáže splniť svoj sen! A ak si na ceste za šťastím získal jazvy, tak sa za ne nehanbi! Pretože jazvy sú iba dôkazom toho, že si bol silnejší ako to, čo sa ťa pokúsilo zraniť!

K. Cabajová, 9. roč.

„Ľudia vždy nájdu spôsob, ako okrášľovať život.“

Keď sa cítite zle, ste smutný, snažíte sa nájsť nejaký spôsob, ako si skrášliť život. Idete do prírody, robíte, čo máte radi, pozriete si film, idete si ľahnúť. Jednoducho, niečo, čo vás naplňa radosťou. A keď sa cítite dobre, chcete zdvihnúť náladu aj ostatným. Keď ste šťastný, chcete taký aj zostať! Preto sa snažíte udržať si to, čo vás robí šťastným. Taktiež sa snažíte šťastie, radosť, lásku prenášať na ostatných ľuďoch. A tým zase zlepšujete život im. Úprimne, nezahreje vás pri srdci, keď je na vás aj cudzinec milý? Nepoteší vás, keď vám niekto na ulici daruje úsmev? Mňa rozhodne áno! Každý človek sa chce cítiť chcený. A práve takéto malé gestá v tom pomáhajú.

No nejde len o skrášľovanie pomocou pocitov a našej ľudskosti. Skrášľovať život sa dá aj umením. Či už niečo pekné a blízke vášmu srdcu nájdete v hudbe, výtvarnom umení, knihách či niečom inom, vždy sa toho snažíte držať, lebo vás to robí šťastným, zlepšuje vám to náladu. A ak je umenie spravené od srdca a podnietené skutočnými citmi, vždy nás to prinúti zamyslieť sa, vždy sa s ním aspoň s častí stotožníte. Tak sa dá život skrášľovať umením.

A teraz z iného uhla pohľadu. Nie je prekrásne mať rodinu, ktorá vás vždy podporí? Priateľov, ktorí budú stáť po vašom boku aj v tých najhorších chvíľach? Nieкого, kto vám podá pomocnú ruku, keď ju budete potrebovať? Život je hneď krajší, keď máte okolo seba takýchto ľudí. Keď s nimi trávite čas. Robia vás šťastnými, aj oni vám skrášľujú život.

A aj v tých najhorších a najtmavších časoch nájdete nádej. Či už bude ukrytá vo vašich záľubách, umení, priateľoch alebo rodine, vždy tu bude. Vždy vám poskytne malé svetielko, ktoré vás vyvedie z tmy. A práve ono, to svetielko okrášľuje váš život.

Existuje neskutočne veľa spôsobov, ako si okrášliť život a je už len na vás, ktorý z nich si vyberiete. Tak, ktorý je ten váš?

P. Pivodová, 9. roč.

„Šaty robia človeka.“

Robia naozaj šaty človeka? Veľa ľudí by povedalo, že nie, lebo dôležité je, akú má človek povahu, ako sa správa k ostatným alebo aké má vzdelanie.

No povedzme si na rovinu, ani vy by ste sa nezastavili na „kus reči“ s človekom v roztrhaných a špinavých veciach. Nezastavili by ste sa pri ňom, aj keď neviete, čo je ten človek zač. Práve tento by mohol mať vynikajúce vzdelanie, byť milý, starostlivý, no neurobil by na vás prvý dojem.

Ako si predstavujete robotníka? V obleku? Nemyslím si. Ako si predstavíte právnika? V špinavých montérkach? Tiež nie. A čo taký doktor? Samozrejme, že si ho hneď predstavíte v bielom plášti. Kuchárku v zástere a kňaza v rúchu. Preto je veľa druhov oblečenia pre rôzne príležitosti, udalosti, miesta a hlavne pre profesie.

Takže áno, ja si myslím, že šaty robia človeka a vedia o ňom veľa povedať.

P. Pivodová, 9. roč.

Šaty robia človeka. Nech si každý hovorí, čo chce, ale je to pravda. Odjakživa to tak bolo. Netvrdím, že každý musí ísť s dobou, že každý musí mať značkové veci a podobne, ale človek by mal byť medzi ľuďmi slušne oblečený. Veľa ľudí si robí názor na iných podľa vzhľadu a keď sa niekomu predstavíme so špinavým a zničeným oblečením, pochybujem, že si o nás urobia dobrú mienku. Ľudia by mali nosiť na určité miesta vhodné oblečenie. Napríklad, keby teraz začala naša pani riaditeľka chodiť do školy v teplákoch a nie tak, ako chodila doteraz, žiaci by ju prestali brať vážne a brali by ju ako kamarátku a hlavne by tam už nebol ten rešpekt, ktorý tam predtým bol. My ľudia sme takí, že na takúto tému vždy povieme, že ľudí nerobí oblečenie, ale činy a podobné veci. Ale aj napriek tomu si vždy v preplnenom autobuse prisadneme k tomu krajšie oblečenému, ako k nejakému so špinavými vecami.

Žijeme v 21. storočí a tu by už podľa mňa nemal byť taký veľký problém chodiť slušne oblečený.

D. Dipčárová, 9. roč.

Na túto myšlienku sme mali napísať krátku úvahu, a tak sa teda zamýšľam. Aké v skutočnosti sme? Aké pocity a nálady u nás prevládajú? Aké farby a vzory vnímame?

Tieto veci vieme vyčítať aj zo štýlu a farieb nášho oblečenia. Taktiež dokážeme zhodnotiť subjektívny pohľad ľudí na svet a dnešnú módu. Každému človeku sedí a vyhovuje niečo iné. Samozrejme oblečenie volíme podľa toho, na akú udalosť sa chytáme vyraziť. V každom prípade sa hlavne obliekame tak, aby sme sa cítili uvoľnene a pohodlne. Ak zvolíme oblečenie, ktoré nás tlačí, škriabe a škrtí, čiže nevhodne vplýva na naše telo, od toho sa neskôr odvíja naša nálada. Všetci určite milujeme tie chvíle, keď môžeme v klude ležať doma v posteli, oblečený v pyžame a strapatí popíjať horúce kakao. Avšak, keď chceme upútať pozornosť ľudí, alebo urobiť na niekoho dobrý dojem, nezáleží

to len od nášho charakteru a správania, ale závisí to aj na outfite a módnych doplnkoch, ktoré zvolíme .

Obliekame sa rôznymi štýlmi od slova „ pútavé“ , ale zároveň až po „prehnane vyzývavé“. Všetci by sme sa mali obliekať podľa svojej chuti, ale všetko s mierou. Existujú ľudia, ktorí sú tak povediac „zazobaní“. Títo ľudia sú presvedčení o tom, že čím drahšie značkové oblečenie, tým vyššia autorita a postavenie. To je podľa mňa nezmysel, pretože ľudia môžu byť bohatí a oblečení aj do zlata, ale nemusia byť mentálne zdatní. Z toho vyplýva, že aj úplne obyčajný človek v potrhaných teplákoch môže byť minimálne aspoň po duševnej stránke väčšia autorita.

K. Cabajová, 9. roč.

HAIKU

Haiku je kratučká báseň. Tvoria ju tri verše, ktoré sa nerýmujú. Prvý verš má 5 slabík, druhý verš má 7 slabík a tretí 5 slabík.

Šiestaci sa na hodine literatúry pri tvorbe aj trochu zapotili.:

LÁSKA

Tá moja milá.
Láska môjho života.
Vždy som ju chcel mať.

M. Krajči

POČÍTAČ

Inteligentný.
Majú ho radi všetci.
Majú ho všetci.

A. Uherek

俳句

POČÍTAČ

Bez počítača.
Môj počítač krásnučký.
Bez teba nie som.

Š. Jandačka

ŠKOLA

Do školy chodím.
Naučím sa tam veľa.
Potom odídem.

A. Lazar

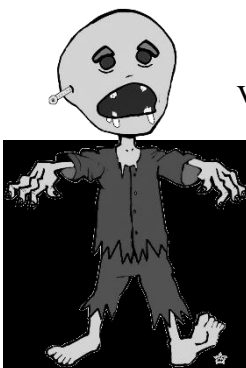
JESEŇ

Jeseň čarovná.
Lístie padá zo stromov.
Je rôznych farieb.

Šiestaci

Vymýšľame vymýšľance nevymyslené

Hnusný pozdrav z malej diaľky
od krvavej minerálky
a cesty okolo srdca
vám praje zombík a jeho teta.

1000 rokov v hrobe hnili
a teraz sa prebudili.
Konečne sa otužili,
aj ostatných už prebudili.

Šermiari sa posekali,
kopijníci pobodali.
Keď si lukostrelci kušu nabili,
tak oko si vybili.

Otrokov sme si nazbierali
a oni nás za to dokúsali.
Útočili, aby sme sa aj my poddali,
ale my sme sa im pod posteľ schovali.

B. Hvorečný, Š. Pavlík, J. Žilinčár, 5. ročník

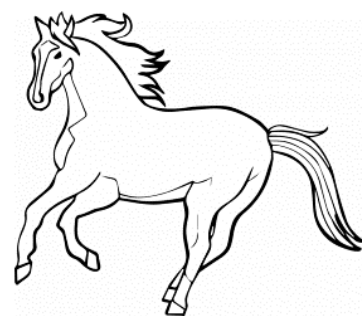
ROZPRÁVKA O JEŽIBABE - pokračovanie

4. KAPITOLA - DVOJITÁ PRECHÁDZKA NOCOU

Po odpornej večeri si išla Anička ľahnúť. Snívalo sa jej o celom narobenom dni, o kravičkách, o chatke, o rodičoch, o strige a hlavne o nejakom novom kamarátovi. „Aký to môže byť kamarát?“ vraví sama sebe a dúfa, že si nejakého nájde. No striga, tá určite medzi kamarátov nepatrí. V jej dome je strašne veľa pavučín a hmyzu. Jednoducho to tu je strašidelné! Keď sa Anička snažila skamarátiť so striginým kocúrom, prskal, mňaučal a škriabal. Ale rada čítala knižky, ktoré našla v striginej starej knižnici. V niektorých boli rozprávky, no v iných zasa zaklínadlá. Sladký sen prerušilo hlasné erdžanie. Anička sa preľakla a rýchlo sa zobudila. Najprv si myslela, že sa jej to iba snívalo, ale erdžanie sa ozývalo ďalej. Striga našťastie nič nepočula, pretože išla na zvyčajnú „nočnú prechádzku“. Ako dobre, teraz Anička mohla v klude preskúmať, čo to tak hlasno erdží. Išla von a zrazu zbadala krásneho koňa. Dala mu do úst lano a vysadla naň. Cítila sa ako v rozprávke! Rozbehli sa spolu po lúkach a lesoch. Dala mu meno Nočný Blesk. Pri behu si však Anička dávala pozor, aby ju náhodou nezbadala striga. Vtedy sa ale nanešťastie vracala striga domov. Bola presne nad nimi. No a v tej chvíli Nočný Blesk zaerdžal. Striga to začula a pozrela sa dolu z metly. Anička popohnala koníka do lesa a rýchlo cválali domov. Striga si ale nič nevšimla. Anička vybrala Nočnému Bleskovi z papule lano, skryla ho pod posteľ, aby ho striga náhodou nenašla a tvárila sa, že spí. Po chvíli sa striga vrátila domov a Anička naozaj zaspala. Ale moc sa jej to neoplatilo, pretože ju striga za tri hodiny prišla zobudiť so slovami: „Anička, ty ešte spíš? Vstávaj! Chalúpka sa sama nepoupratuje!“

5. KAPITOLA - ANIČKA ZAMKNUTÁ V DOME

Keď Anička upratovala pred domom, ježibaba našla lano, ktorým Anička v noci riadila koňa. Striga mala podozrenie, že Anička v noci nespala, ale jazdila na koni. Lano vrátila pod posteľ a rozhodla sa, že uvarí niečo „dobré“ na raňajky. Keď Anička poupratovala okolo domu, striga položila raňajky na stôl. Obe si sadli za stôl a začali jesť. Na raňajky mali myšacie bobky zaliate skysnutým ovčím mliekom, omeletu z pokazených vajec. Keďže striga vedela o Aničkinom tajomstve, dala jej čo najviac práce, len aby nemala čas jazdiť. Anička upratovala celé doobedie a prestávku mala, až keď bol čas na obed. Obed bol už opäť hnusný. Mali všetky zvyšky z minulého týždňa!!! No viete si to predstaviť?! Keď sa „naobedovali“, musela Anička opäť vyupratovať okolie domu. Zrazu zočila Nočného Bleska a aj mu zakývala a on potriasol hlavou ako na súhlas a odfrkol si.

...
Keď prišiel čas večere, Anička len znechutene pokrútila hlavou. Už z diaľky cítila, že večera bude hrozná. A mala pravdu. Na stole ju čakalo veľké lajno s trávou a omáčkou z ježibabiných vlasov. FUJ!!! Striga sa po večeri, (ktorú si mimochodom vychutnala) znova vybrala na prechádzku, ale dnes o čosi kratšiu. I Anička sa vybrala za Nočným Bleskom. Ježibaba sa šikovne schovala za strom, okolo ktorého Anička onedlho prešla. Striga začala čarovať: „Ír, dír“ a vtom sa objavil plot okolo Aničky na Nočnom Bleskovi. Ježibaba sa radovala a kričala: „A MÁM ŤA, MÁŠ DOMÁCE VÄZENIE NA MESIAC A POL!“ povedala striga, odohnala koňa a Aničku zamkla v chalúpke.

6. KAPITOLA - PREPUSTENIE Z VÄZENIA

Viete, ako dala ježibaba Aničke domáce väzenie na mesiac a pol? Preto, lebo sa jej na nose uvelebila blcha, bola Anička dlhšie v striginom väzení. A kým tá blcha nevysedela malé, bola Anička zamknutá v chalúpke. Lenže Anička rástla, rástla a rástla, bola šikovnejšia až mala trinásť rokov. A dokonca našla ježibabinu knihu kúziel pre začiatkové strigy. Našla ju v striginej šatni pri

upratovaní. Jedno kúzlo použila na odomknutie chalúčky, ale ježibaba použila kúzelný kľúč. Tak iné kúzlo... Okno! Anička nechala zmiznúť okno, vyskočila a späť ho tam pričarovala. Vybrala sa za Nočným Bleskom, aj on bol vysoký – tiež podrástol. „Nočný Blesk,“ zvolala Anička a hodila sa mu na krk. Pravdaže ho prekvapilo, že podrástla.

Ďalšie časti v budúcom čísle. Autorky: Nina a Lea

Mesiac úcty k starším

„Staroba je výzva, zároveň však dar, prichádza pomaly, nenápadne, vyhnúť sa jej nevieme, je to prirodzená súčasť nášho života. Úcta, pochopenie a milé slovo nech je prirodzeným a spontánnym prejavom nášho správania, pre všetkých tých, ktorých tvár je ozdobená vráskou, nielen v Medzinárodný deň a nielen počas mesiaca október.“

V roku 1990 bol tento mesiac vyhlásený Valným zhromaždením Organizácie spojených národov za Mesiac úcty k starším a 1. október za Medzinárodný deň starších.

V októbri sme taktiež oslavovali Deň starých rodičov. Tento deň vznikol na podnet Američanky, ženy v domácnosti, matky 15 detí a starej matky 40 detí. Oficiálne bol tento sviatok vyhlásený v roku 1978 a oslavuje sa druhú októbrovú nedeľu. Tento rok pripadol tento deň na 11. októbra. Deň bol príležitosťou ukázať lásku k starým rodičom. Vy ste sa takisto tejto príležitosti zhostili svojimi vyznaniami starým rodičom. Tu sú niektoré z nich.

PodĎakovanie piatakov starým rodičom

Ďakujem ti za všetko, čo si pre mňa urobila. Hlavne, keď mi nebolo najlepšie, keď som bola chorá alebo keď som niečo nevedela. A za všetky krásne veci, čo si mi podarovala.

Ďakujem za stráženie, keď som bola malá. Bola si vždy pri mne, keď som spravila veľké i malé pokroky.

Starí rodičia, s radosťou na vás spomíname, dávate nám poučenie do života, máme vás radi. Niekedy sa o nás staráte lepšie ako naši rodičia.

Ďakujem vám, že mi vždy dáte niečo na narodeniny a meniny. Ďakujem vám, že k nám chodíte na návštevu a mame vždy pomôžete.

PodĎakovanie siedmakov starým rodičom

Milí starí rodičia, mám vás veľmi rada a som vám za všetko vďačná, vždy pomôžete so všetkým aj s maličkosťami.

Milí starí rodičia!

Keby mi niekto povedal, že čo sa v mladosti naučíš, v starobe akoby nájdeš, spomeniem si najprv na vás. Lebo vy vždy dokážete poskytnúť tak neoceniteľné rad, ktoré nepoznajú ani rodičia. Ten nesmierny pokoj pre dušu, ktorý sa nedá ani opísať, nenastáva len vtedy, keď sa zahryznem do domácich koláčov s plnou chuťou, ani vtedy, keď sa uložim do páperových perín voňajúcich bylinkami, ale vždy, keď som s vami. Ďakujem aj za polovicu tej vašej dobrej duše, čo od vás mám.

Babka moja milá
vždy som ťa mal rád.
Aj keď sme sa pohnevali,
chcel som byť tvoj kamarát.

Aj keď si ma pokarhala
alebo aj pohladila.
A keď si mi navarila,
bol som veľmi rád.

Krajina oblakov

autor obrazu: Dušan Kállay

Kde bolo, tam bolo, v jednom susedstve žili Veveričkovci, veľmi zámožná bohatá rodina. Krtkovci, postarší dôchodcovia s veľa deťmi a vnúčatami. A nakoniec Hlodavci, rodina tak veľká, že potrebovali tri domy.

Jedného dňa však prišla kríza. Politiku a mestský úrad ovládli mačky spolu s kunami. Pre všetky tri rodiny sa ich postavenie zhoršilo. Veveričkovci (najmä v dôsledku pani Veveričky a jej záľuby kupovať len drahé veci) prišli o všetky peniaze. Krtkovci darovali všetko deťom a vnúčatám. Hlodavci sa premnožili. Mačky a kúnsky snem nastolili diktatúru. Dane boli príliš vysoké a ani jedna z rodín nemala dosť peňazí ich splácať. Preto si za posledné peniaze prenajali loď.

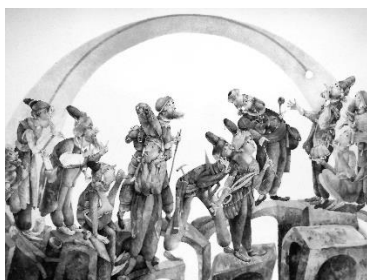
V jednu tmavú upršanú noc na ňu všetky rodiny aj s vnúčatami a pravnúčatami nastúpili a vydali sa bohvie kam. Plavili sa už tretí deň, keď sa zrazu ocitli v hustej hmle. Zrazu uvideli veľký záblesk. Prach, tma, hmla. Hmla sa zmenila na oblaky, prach na hviezdy a tma na svetlo. Ocitli sa v krajine oblakov, kde sa plavia až dodnes... Ako? V skutočnosti všetci zaspali, kormidlo sa vyšmyklo, prišla vlnka a žblnk, bolo po nich. Dodnes všetci snívajú ten istý sen o krajine oblakov, z ktorej niet úniku.

P. Pivodová, 9. ročník

Padajúca hviezda

autor obrazu: Dušan Kállay

Čo to naše oči vidia?
Ved' to asi padá hviezda...
Želajme si spoločne,
jedno veľké želanie.
Teraz sa nám vyplní,
konečne budeme slobodní.

Nechceme byť hladní, smädní
a žiť tento život biedny,
ale žiť si spoločne
a s úsmevom na tvári,
radosť nám v očiach zažiari!

K. Cabajová, 9. roč.

Čierna vdova

autor obrazu: Salvador Dalí

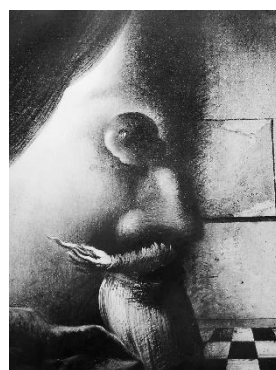
Príbeh na tomto obraze sa odohral už veľmi dávno. Je to príbeh o krásnej a mladej žene, ale i keď bola krásna, jej srdce bolo krásne a zatemnené.

Dňa 23. 1. 1743 sa v malom mestečku Symia v chudobnej rodine narodilo dievčatko, volala sa Sára. Rodičia ju milovali a starali sa o ňu ako najlepšie vedeli, i keď sami nemali pomaly, čo do úst. Keď mala Sára 18. narodeniny, rodičia jej oznámili, že ju zasnúbili za bohatého zemepána. Sára nevedela pochopiť, ako jej to mohli urobiť, i keď vedeli, že je zalúbená do niekoho iného. O niekoľko týždňov prebehla svadba. Sára nenávidela svojho manžela, vinila celý svet za to, že jej odopreli milovaného muža. Jedného tichého večera mesiac po svadbe sa rozhodla pre pomstu a chladnokrvne zabila svojho manžela a aj svojich rodičov. Ale najhoršie bolo, že sa jej vraždenie zapáčilo. Rok po tejto udalosti, ktorá ostala neobjasnená, pretože sa zbavila tiel, žena na znovu vydala za bohatého grófa, volal sa Anton. Veľmi Sáru miloval, ale ona jeho nie, šlo jej iba o peniaze. Čo však Sára neočakávala bolo, že otehotnie. Nechcela dieťa, nenávidela deti, ale viac nenávidela Antona za to, že jej to dieťa spravil.

Odbila polnoc a Anton nemohol zaspať. Naraz sa otvorili dvere a v nich stála Sára s diabolským úsmevom. Anton sa robil, že spí. Pristúpila k jeho posteli s dýkou v ruke, naklonila sa nad posteľ a bodla ho do hrude. Pred tým, než posledný krát vydýchol, pozrel sa žene do očí a povedal: „Miloval som ťa a ty takto oplácaš moju lásku, preklínam teba i to dieťa!!!“ zakašlal a skonil. Säre sa nestratil úškl'abok z tváre, naďalej sa diabolsky smiala. O šesť mesiacov sa žene narodil syn. Neznášala ho rovnako ako aj muža, s ktorým ho splodila. Zabalila dieťa do deky, dala do košíka a pustila po prúde rieky.

Nič neostane nepotrešané. Sára ťažko ochorela a zomrela. Než však zomrela, zanechala list, v ktorom bolo napísané, čo všetko spáchala, avšak o dieťati nebola v liste ani zmienka. Čo sa s jej synom stalo? To nikto nevie a asi sa to už nikto nikdy nedozvie...

Z. Švačeková, D. Dipčárová, M. Kováčiková, 9. ročník

SÚŤAŽ - VšetkoZnajko

Vyrieš úlohy a dozvieš sa niečo o pamiatkach.

Odpovede si napíš na papier (správne písmená v poradí), dopíš k tomu tvoje meno, triedu a môžeš niečo vyhrať.

1. Ktoré tvrdenie je pravdivé?

V Zámok Bojnice sa nachádza v Trnavskom kraji.

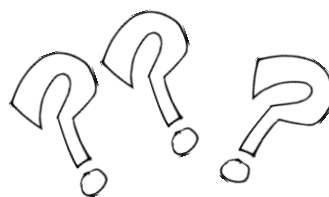
S Zámok Bojnice sa nachádza v Trenčianskom kraji.

2. Kde sa nachádza klieťka hanby?

Klieťka pochádza zo 16. storočia, ktorá slúžila na verejné vystavovanie ľudí, ktorí sa previnili proti dobrým mravom.

A V Martine.

V V Levoči.

3. Kedy vznikol Spišský hrad?

Spišský hrad je stredoveký hrad. Nachádza sa na vápencovom (travertínovom) skalnom brale. Jeden z najrozsiahlejších hradných komplexov v strednej Európe.

C Na prelome 11. - 12. storočia.

CH Na prelome 20. - 21. storočia.

4. V ktorom storočí vznikol Čachtický hrad?

Patril medzi prvé hrady, ktoré zabezpečovali západnú hranicu Uhorska.

Y V 13. storočí.

A V 11. storočí.

5. Biely tiger je zvláštnou formou tigra indického. Biele sfarbenie srsti je znakom čiastočného albinizmu (nedostatok farbiva).

Od pravých albínov sa líši modrým sfarbením očí a sfarbením nosa, tlamy, očných viečok a vankúšikov na labách, ktoré je červenkasté a nie ružové.

R Pravda.

U Lož.

6. Čo je ukulele?

L Klávesový hudobný nástroj.

I Strunový hudobný nástroj.

7. Leonardo da Vinci bol...

L renesančný architekt, hudobník, vynálezca, sochár.

H rockový spevák, basový gitarista.

8. Ktorá z nasledujúcich rozprávok je ruská?

H Tom a Jerry

A Máša a medved' (Маша и Медведь)

9. Kedy vznikla samostatná Slovenská republika?

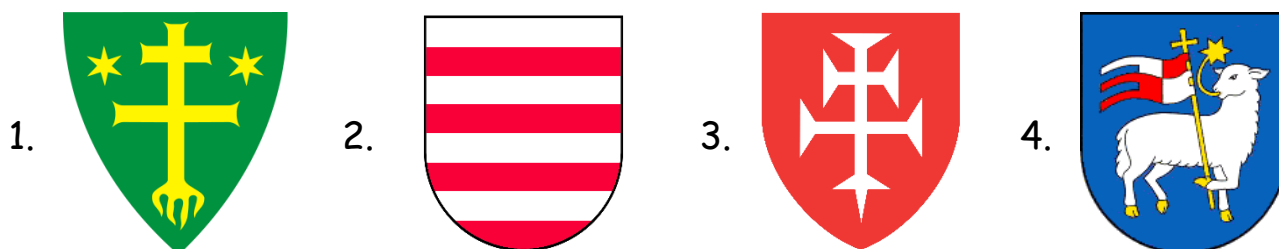
M 1. januára 1993

Z 2. februára 1990

10. Kto napísal text slovenskej hymny?

S Ján Smrek/Ján Čietek

E Janko Matuška

11. Erb na obrázku č. 1 patrí mestu:

M Zvolen

R Martin

T Žilina

U Považská Bystrica

12. Erb na obrázku č. 2 patrí mestu:

O Banská Bystrica

N Banská Štiavnica

V Považská Bystrica

I Ružomberok

13. Erb na obrázku č. 3 patrí mestu:

T Brezno

B Nitra

P Púchov

D Zvolen

14. Erb na obrázku č. 4 patrí mestu:

C Trnava

A Trenčín

S Piešťany

E Košice

V centre obce Terchová nájdete rímsko-katolícky Kostol

□□. □□□□□□ a □□□□□□.

Kostol je najväčším svätostánkom zasväteným týmto vierozvestcom na Slovensku. Neodmysliteľnou súčasťou kostola je drevený betlehem, ktorý je druhý najväčší na Slovensku.

Súťaž pripravila Sabínka Veliká, členka redakčnej rady.

Tvorivo na hodine slovenského jazyka

Žiaci 6. ročníka sa na hodine venovali tvorivému písaniu. Dostali za úlohu dokončiť príbeh podľa vlastných predstáv. Niekoľko príbehov, ktoré napísali žiaci.

Spoločná časť príbehu:

Nad nevelkým mestečkom, ktoré nikto nenazval inak ako Koniec sveta, sa týčila hora, z ktorej akoby s chuťou odhryzol veľikánsky obor. A práve na okraji toho zrázu stojí nevelký ježibabovský zámoček. Vyzerá trochu strašidelne. Bodaj by aj nie, keď všetko, čo je v ňom, sa stále hrozitánsky mračí. Nielen všetka tá čudesná háved', čo tam žije, ale aj obraz, skriňa, zrkadlo, vešiak, ba i papuče.

Čarodejnica Kolorita, to ona všetko v zámku rozhnevala. Toto si hovorili ľudia v mestečku.

Raz sa to dozvedel aj bývalý kráľovský šašo, ktorý práve sedel v krčme pri víne. Hneď si zaspomínal na staré dobré časy, keď rozosmieval kráľovský dvor. A potom dostal nápad. Vybral sa k ježibabinmu zámočku. Keď prišiel pred zničenú bránu, počul hlas: „Čože, kto tu je?“ „Ja, kráľovský šašo!“ Zrazu začul hlasný, piskľavý smiech. Vošiel do zámku a zbadal starú, zhrbenú čarodejnicu Koloritu. V tme sa rozsvietili jej nahnevané oči. Kolorita sa rozosmiala, až sa skoro zadusila. Ale šašo sa nezľakol a povedal: „Uvidíš, ty stará baba, ja ťa tak rozosmejem, že sa zadusíš!“ Začal tancovať a spievať a odrazu nahnevané oči zmizli a Kolorita sa zadusila a spadla do pece. Hrad bol oslobodený a šašo bol šťastný ako blcha.

Simon Jandačka

Veci boli nahnevané, lebo ježibaba Gertrúda má vždy zlú náladu.

Jedného dňa sa dvaja kamaráti rozhodli ježibabu rozveseliť. Vystriehli, kedy chodí na nákupy a o koľkej sa vracia. Chlapci kúpili konfety a veľkú tortu, pozvali aj deti z mesta. Ale bol v tom menší háčik! Ako sa dostať do toho veľkého zámku? Deti šli pomaly hore kopcom a pred bránou sa ukryli. Čakali, kedy pôjde Gertrúda na nákupy. Zrazu sa brána otvorila a ona vyletela na metle. Deti rýchlo prešli cez bránu, skočila na ne mačka, ale ony sa nezľakli. V zámku bolo veľa pavučín, ale deti to neupratali a využili ich ako dekoráciu. Dali tortu na stôl, zapálili sviečky. Zrazu začuli, ako ježibaba otvára dvere. Deti sa schovali. Ježibaba zbadala tortu a horiace sviečky. Zrazu vyskočili z úkrytov a vystrelili konfety. Ježibabe sa objavil úsmev na tvári.

Všetci sa tešili a zabávali. Gertrúda už nikdy nebola smutná. Zámok sa premenil na krásny hrad.

Samuel Šamaj

Ježibaba Lália bola večne zlá a nebezpečná. Nikto ju nemal rád. Ustanovila si vlastné pravidlá, podmanila si mestečko. Keď ježibaba zvolala všetkých občanov mestečka do svojho zámku, ľudia sa báli, že na nich niečo chystá. Mali strach, lebo zo zámku vyliezali myši a netopiere. Vošli do hlavnej sály. Tu ich čakala ježibaba Lália. Hovorila im, že budú pre ňu pracovať, obrábať polia, sady. Ľudia veľmi trpeli.

Raz sa v mestečku objavil mladík, ktorý sa ničoho nebál. Spýtal sa ľudí, či nepotrebujú pomoc. Starenka mu porozprávala o tom, čo sa v ich kraji deje. Vytiahol husličky, ktoré boli zázračné. Vybral sa k ježibabinmu zámočku. Pred bránou začal hrať. Čarodejnica to počula, vyšla von a začala tancovať. Zbehli sa ľudia a tiež začali tancovať.

Po dvoch hodinách bola Lália taká unavená, že vybuchla a zámok tiež. Všade bola tma.

Až o dva roky našli tento kraj a postupne sa zaľudnil.

Adam Litvík

Píšeme bájky

Chameleón a mucha

Bol raz jeden chameleón, ktorý bol veľmi lenivý. Raz, keď zaspal na konári, priletela k nemu mucha a začala mu bzučať do ucha. Chameleón sa zobudil a povedal: „Mne sa teraz nechce chytať mucha. Veď, keď sa vyspím, tak ju zjem.“ Na druhý deň sa zobudil a muchy už nebolo. A chameleón ostal hladný.

Čo môžeš urobiť dnes, neodkladaj na zajtra.

V. Hulínová, 4. roč.

Opica a blcha

Bola raz jedna opica, ktorá sa stále smiala a smiala. Jedna blcha jej povedala, že by sa stále nemala smiať, lebo jej nikto nepomôže.

Raz sa vydal poľovník nájsť nejaké zviera a stretol opicu. Opica sa mu stále smiala až ju nakoniec chytil. Opica sa spýtala blchy: „Pomôžeš mi?“

Blcha odvetila: „*Komu niet rady, tomu niet pomoci.*“

S. Donovalová, 4. roč.

Chameleón a mucha

Ako tak chameleón ležal a oddychoval na svojom obľúbenom konári, zišlo mu na um, že by si dal niečo dobré pod zub. Sníval o veľkej chrumkavej vážke. V ten moment zazrel malilinkú mušku. Toľko sa narozmýšľal nad týmto obyčajným obedom, až mu mucha odletela preč.

Chameleón zostal hladný a naďalej sníval o vážke. Zbytočne sa nehovorí: „*Lepší vrabec v hrsti ako holub na streche.*“

N. Kubíková, 4. roč.

Opica a blcha

Raz jedna opica našla blchu. Blcha hovorí: „Počúvaj opica, pomôžeš mi?“ „A s čím?“ pýta sa opica. „Hádam sa so všou, kde je lepšie. Na hlave človeka alebo opice?“

V tom blcha skočila opici do kožucha a vraví: „*Lepšia blcha v kožuchu ako voš na holej hlave.*“

V. Jarošová, 4. roč.

Opica a blcha

Bola raz jedna blcha, ktorá robila všetkým zvieratám zle.

Jedného dňa skočila opici do kožucha. Prešibaná opica jej nahovorila, že je taká dobrá v skákaní, že by dostala aj zlatú medailu. Blcha bola natešená a rozhodla sa, že preskočí rieku.

Blcha skočila a spadla rovno do úst ryby. Opica jej povedala: „Never všetkému, čo ti kto povie.“

S. Kurkin, 4. roč.

Opica a blcha

Blcha prišla ku opici a čuduje sa: „Prečo nie si chlpatá?“ „Strihala som sa,“ odvetí opica. „A na čo je potrebné strihať sa! Ničiť nám územie! To sa nemôže stať ďalšej blche. To teda nie!!!“ rozhodne vyhlásila blcha. „Máš veľa krvi? robí si blcha chute.“ „No jasné, však som zviera,“ odvetí opica. „Keď preskočíš z opice na človeka, tak by si zvládla preskočiť aj zo mňa na strechu auta cez popolnicu,“ zalieča sa opica. „Hm, to je hračka!“

odvetí polichotená blcha. Blcha sa rozbehla. „Hop!“ Spadla do popolnice a opica ju rýchlo v nej zavrela.

Odvtedy má celé stádo opíc už pokoj od blch, lebo ostatné blchy dostali strach a utiekli preč. Opicu zvolili za najinteligentnejšie zviera. A aké ponaučenie z toho plynie? *Never všetkému, čo počuješ. Nehovor hop, kým nepreskočíš.*

B. Balala, 4. roč.

Sliepka a dážd'ovka

Bola raz jedna sliepka, ktorá mala kuriatka a mala im dať jesť. Uvidela dážd'ovku, no nechcelo sa jej ju chytať. A tak si sama dala najprv niečo iné pod zub a vrátila sa. No dážd'ovka už bola dávno preč. Nenadarmo sa hovorí: *„Čo môžeš urobiť dnes, neodkladaj na zajtra.“*

J. Némethová, 4. roč.

Opica a blcha

Raz opica blche nachystala pascu. Na dvere postavila kýbeľ. „Keď cez dvere blcha prejde, tak sa na ňu spustí,“ tešila sa opica, ako sa bude blche vysmievať. Ale blcha bola ľahká a pasca sa nespustila. Opica išla pascu skontrolovať a pasca sa spustila na ňu.

Kto druhému jamu kope, sám do nej spadne.

F. Grofčík, 4. roč.

Básničky o ročných obdobiach

Leto krásne obdobie je,
každý sa z neho raduje.
Ponúka nám zmrzlinu,
čo nezasype ani veľkú trhlínu.

Tráva pokrytá kvetmi až po les.
Kľudne poviem psovi: „Dones!“
Z prírody už vyžaruje tá čistota krásna,
obloha sa vyjasní, hneď je bez mračna.

Zábavu, veselosť a radosť nám ponúka,
nezaobídeme sa pri tom bez veľkého nanuka.
Zmrzlina, šalát, pažitka studené jedlá sú,
tak nech nám to už konečne donesú.
Puding a cukríky z veľa cukru sú,
keď to jeme, orgány sa nadnesú.

Z dlhého spánku prebrala sa jar.
Na lúkach, poliach i v záhradách
vysoká zelená tráva vyrástla.
Vedľa trávy v riadkoch chutný špenát vykúka.
Ved' jar nám krásne rozveselenie prináša.

K. Balalová, 8. roč.

A čo je v lete najlepšie?
Máme to v srdci asi najdlhšie.
Krásny výlet urobme s celou rodinou,
je to lepšie ako hodovať s celou
hostinou.

E. Hvorečná, 8. roč.

Vianočná noc

Ako každý rok, aj tento rok sa konala v našom ŠKD Vianočná noc. S našimi deťmi si pripomíname vianočný čas, do ktorého neodmysliteľne patrí štedrovečerná večera a rozdávanie darčiekov. Deti dostávali darčeky nielen od nás, ale obdarúvali sa aj navzájom. Do noci sme pozerali vianočné rozprávky Mrázika a Popolušku. Na záver mali deti šľahačkovú súťaž, po ktorej vyzerali ako malí Mikuláši. Svoje želania a prania deti vypúšťali spolu s lampiónom šťastia.

Lásku treba vyjadrovať nielen počas Vianoc, ale po celý rok. Ved' deti sú zázračné.

Naše úspechy v súťažiach

iBobor - celoslovenská informatická súťaž

Úspešní riešitelia:

4. ročník:	Jana Némethová	- 84 bodov / 99 percentil
	Filip Grofčík	- 68 bodov / 92 percentil
	Maxim Groch	- 68 bodov / 92 percentil
	Anna Hollánová	- 68 bodov / 92 percentil
7. ročník:	Nina Hvorečná	- 53 bodov / 89 percentil

EnglishOne - celoslovenská súťaž

Úspešní riešitelia:

4. ročník: J. Jandačka, F. Grofčík, J. Jandačka, V. Jarošová, N. Kubíková,
D. Masaryk, P. Maslovský, M. Mičianová, L. Pavlusíková, K. Žďánská

Detská rozprávková Žilina - celoslovenská literárna súťaž

Monika Mičianová, 8. ročník - čestné uznanie

Ochranárik očami detí - výtvarná súťaž

Dominika Keráková - **1. miesto**

OBVODNÉ (OKRESNÉ) KOLÁ:

Strelba zo vzduchovky

družstvo: Miro Janec (9.), Michal Litvík (9.) a Adam Litvík (6.) - **4. miesto**

jednotlivci: Miroslav Janec (9.) - **3. miesto**

Olympiáda v nemeckom jazyku - Denisa Dipčárová, 9. roč. - **3. miesto**

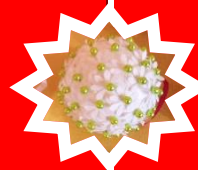
Všetkovedko - celoslovenská všestranná súťaž (tí, čo získali aspoň 3 😊)

Meno	Tr.	Body	Umiestnenie	Titul:	Hodnotenie:
Oliver Litvík	2	105	45. miesto	Všetkovedkov učeň	😊😊😊
Adela Hájková	2	112	38. miesto	Všetkovedkov učeň	😊😊😊
Samuel Balta	3	133	63. miesto	Všetkovedkov učeň	😊😊😊
Mojmír Pavlík	3	147	49. miesto	Všetkovedko	😊😊😊😊
Jana Némethová	4	189	9. miesto	Všetkovedko	😊😊😊😊😊
Anna Hollánová	4	147	45. miesto	Všetkovedkov učeň	😊😊😊😊
Maxim Groch	4	175	17. miesto	Všetkovedko	😊😊😊😊😊
Emma Chrenková	4	154	38. miesto	Všetkovedko	😊😊😊😊
Johana Talačová	5	133	58. miesto	Všetkovedkov učeň	😊😊😊
Gabriela Kyčerková	5	147	44. miesto	Všetkovedkov učeň	😊😊😊😊
Šimon Pavlík	5	189	7. miesto	Všetkovedko	😊😊😊😊😊

Celoslovenské testovanie žiakov 5. ročníka

	matematika	slovenský jazyk
Priemerná úspešnosť našej školy	63,70 %	74,07 %
Priemerná úspešnosť v SR	61,99 %	66,62 %
Rozdiel od národného priemeru	1,71 %	7,45 %

Vianočná besiedka

Vianočná noc